

Ша знайт' само двѣ сѣраца,
Хортъ не шж извада.

—=О=—

(Вотъ мчтса.)

Юнакъ раниаъ конакъ да стига,
Прѣпѣка конче прѣзъ горъ;
И тамъ са долъ прахъ пепелъ дига,
Тж са замрежва прѣдъ зоръ.

Юнакъ раниаъ по срѣдъ ношь скочилъ,
До теинало мѹ да мзачи,
И той запѣлъ на черин Очи;
Защо отъ тѣхъ са далечъ, —

Ахъ, въ Очи, моа изгора!

Въ извѣстихте мен' младаъ;

Защо въ хора, въ лоши хора,

Що раздѣлихте двѣ сѣраца?

Прощавай (Търновъ), милай граде.

Прощавай момне, свѣтъ и рай!

Отъ зависть тѹи ми са придаде

Безъ везъ да тжжж въ чуждай край.